

БЪЛГАРСКИ ВЕСТИ

BOLGÁR HÍREK

04/05·2023

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В УНГАРИЯ

WWW.BOLGAROK.HU

A MAGYARORSZÁGI BOLGÁROK KÉTNYELVŰ HAVILAPJA

Денят на Кирил и Методий, българската просвета и култура • Cirill és Metód napja, a bolgár oktatás és kultúra ünnepe
Никола Кушев получи награда Pro Cultura Minoritatum Hungariae • Pro Cultura Minoritatum Hungariae Díjat kapott Kusev Nikola
Спектакълът „Зебра“ на Малко театро • A Malko Teatro Zebra című darabja

ДЕНЯТ НА КИРИЛ И МЕТОДИЙ, НА БЪЛГАРСКАТА ПРОСВЕТА И КУЛТУРА

На 20 май в двора на Българския православен храм „Св. св. Кирил и Методий“ в Будапеща отпразнувахме деня на светите братя Кирил и Методий, на българската азбука, просвета и култура и на славянската книжовност.

Приветствие поднесоха г-н Христо Полендаков, извънреден и пълномощен посланик на Република България в Унгария и г-н Данчо Мусев, председател на Българското републиканско самоуправление.

Прекрасна и професионално подготвена програма изнесоха децата от Българската дъвезична малцинствена детска градина, учениците от Българското училище за роден език в Будапеща. Букет от стихотворения и песни, поднесен от прекрасни деца и прекрасни ученици, с които мо-

жем да се гордеем. На финала на тяхното изпълнение прозвуча химна на Кирил и Методий - „Върви, народе възродени“, който е написан през 1892 година. Автор на текста е Стоян Михайловски, който го публикува за първи път в списание „Мисъл“. През 1901 г. композиторът Панайот Пипков открива стихотворението в учебник и решава да напише музика по него. Химнът включва 14 куплета, от които днес се изпълняват най-често първите шест. Стихотворението е преведено на 21 езика.

Гостуваха ни и ученици от унгарското училището в Шармелек, където също се изучава български език. Данчо Мусев честити празника и поднесе цветя на всички учители, университетски преподаватели, писатели, поети, преводачи, музиканти, художници и театрални, които са част от нашата общност.

В програмата се насладихме на дебюта на най-малките танцьори на детския танцов ансамбъл Росица, а северняшкият танц на танцов състав „Янтра“ предизвика бурните овации на публиката. Прекрасно настроение внесоха танцьорите от танцов състав „Мартеница“, групата за автентичен фолклор „Зорница“, танцовите състави „Биляна“ от унгарския град Карцаг и „Балкан“ от Бекешчаба. В програмата участваха оркестър „Право“, в който свирят солистите на Държавния ансамбъл на Унгария, оркестър „Т’Ракия“ и създаденият през 1991 година оркестър „Рила“.

Послучай предстоящия ден на детето имаше и много изненади за най-малките. Дворът на храма беше препълнен с българи от цялата страна, които идват специално за този празник. С автобуси дойдоха българите от Мишколци, Дебрецен, Фелшъжолца, Печ, Сегед, Шопрон и много населени места край Будапеща.

Това е един от най-светлите празници на българите в Унгария, който се празнува в Будапеща още от началото на XX век. В общността ни се пазят снимки от втората половина на тридесетте години, които са съхранили тези мигове.

До сега празникът беше организиран винаги в неделя преди обед, но по решение на организаторите тази година беше в събота, за да може българите от цяла Унгария да имат възможност да прекарат по-дълго време заедно, за да може празникът да продължи цял ден, преди да ни погълне отново забързаното ежедневие.

CIRILL ÉS METÓD NAPJA, A BOLGÁR OKTATÁS ÉS KULTÚRA ÜNNEPE

Május 20-án a budapesti Szent Cirill és Szent Metód Bolgár Ortodox Templom udvarán tartottuk a szent fivéreket, Cirill és Metód, a bolgár ábécé, oktatás és kultúra, valamint a szláv írásbeliség ünnepét.

Köszöntő beszédet mondott Hriszto Polendakov, a Bolgár Köztársaság rendkívüli és meghatalmazott magyarországi nagykövete és dr. Muszev Dancso, a Bolgár Országos Önkormányzat elnöke.

A Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvodába járó gyerekek és a Bolgár Nyelvtanító Nemzetiségi Iskola diákjai csodálatos, professzionálisan előkészített programot adtak elő. E egyszerű gyerekek és diákok, akikre joggal lehetünk büszkék, versekből és dalokból összeállított csokorral kedveskedtek nekünk. Előadásuk fináléjaként felhangzott a bolgár oktatás és kultúra himnusza, az 1892-ben született „Indulj, újjászületett nemzet” is. Szövegének szerzője Sztojan Mihajlovicski, aki első alkalommal a „Miszal” című folyóiratban publikálta művét. 1901-ben Panajot Pipkov zeneszerző egy tankönyvben meglátta a köl-

teményt, és elhatározta, hogy megzenésíti. A himnusz 14 versszakból áll, melyekből napjainkban többnyire az első hatot szokták énekelni. A költeményt 21 nyelvre fordították le.

Vendégeink voltak a sármelléki iskola diákjai, akik szintén tanulnak bolgárul. Dr. Muszev Dancso ünnepi köszöntőt mondott, és virágcsokrot adott át közösségünk minden tanárának, egyetemi oktatójának, írójának, költőjének, fordítójának, zenészének, festőjének és színházi emberének.

A program részeként élvezhettük a Roszica táncgyűttes legifjabb táncosainak bemutatkozását, a Jantra Néptáncgyűttes észak-bulgáriai tánca pedig lelkes tapsvihart váltott ki a közönségből. Nagyszerű hangulatot teremtettek a Martenica Néptáncgyűttes táncosai, a Zornica Hagyományörző Együttes, valamint a karcagi Biljana és a békéscsabai Balkán Néptáncgyűttes. A műsorban fellépet a Pravo zenekar, melyben a Magyar Állami Népi Együttes szólistái játszanak, valamint a T'Rakia zenekar és az 1991-ben alapított Rila zenekar.

A küszöbön álló gyermeknap alkalmából sok meglepetés várt a legkisebbekre is. A templomudvar zsúfolásig megtelt az ország minden részéből érkezett bolgárokkal, akik külön erre az ünnepre utaztak a fővárosba. Buszokkal jöttek a bolgárok Miskolcra, Debrecenből, Felsőzsolcáról, Pécsről, Szegedről, Sopronból és számos Budapest környéki településről.

Cirill és Metód napja a magyarországi bolgárok egyik legkedvesebb ünnepe, melyet Budapesten már a 20. század elejétől megünnepelnek. Közösségünk fényképeket őriz a harmincas évek második feléből, melyek megőrzik e pillanatokat.

Az ünnepet eddig mindig vasárnap délelőtt tartottuk, de idén a szervezők a szombat mellett döntöttek, hogy az ország minden tájáról érkező bolgárok több időt tölthessenek együtt, hogy egész nap tarthasson az ünneplés, mielőtt mindnyájunkat újra elnyelnének a rohanó hétköznapok.

НИКОЛА КУШЕВ ПОЛУЧИ НАГРАДА PRO CULTURA MINORITA- TUM HUNGARIAE

Престижната награда Pro Cultura Minoritatum Hungariae, признание за дейността в принос на културата на унгарските националности, бе връчена в празнична обстановка в Българския културен дом. Тринадесет личности и организации, представители на признатите в Унгария националности, които са допринесли с работата си за съжителството на народите от Карпатския басейн получиха отличие то за изключителните си заслуги.

Държавният секретар и заместник гържавният секретар по църковните и етническите отношения, Миклош Шолтес и Золтан Фюреш връчиха наградата от името на вицепремиера

Жолт Шемен. Беше награден и член на нашата общност, Никола Кушев, представител на Българското републиканско самоуправление.

Никола Кушев е роден на 18 декември 1945г. в българското село Поликраище, откъдето са голяма част от българските градинари в Унгария. Попада в Унгария на тригодишна възраст, през 1948г. След като завършва Българското училище в Будапеща, учи занаят и е назначен във фабрика. През 1947г. става предприемач, занимава се с търговия на плодове и зеленчуци до пенсионирането си.

Член е на Българското републиканско самоуправление от основаването му, а на ръководството на Дружество то на българите в Унгария – повече от 25 години.

По време на неговото председателство в Халастелек е създадено първото българско малцинствено самоуправление в страната. През юли 2004г. Халастелек и Поликраище, а през октомври същата година и Ни-

копол стават побратимени градове, като Никола Кушев има голяма роля в поддържането връзките между тях.

По негова инициатива на 29 септември 2007г. Българското национално самоуправление в Халастелек постави уникален за Европа долап за поливане в израз на почит към работата на българските градинари.

Главен организатор е на провежданата всяка година в Халастелек празник по случай независимостта на България, на който очакват българи от близо и далеч, както и приятели унгарци с добре подготвена програма и демонстрация на храна в приятна обстановка.

Обучението по български език и фолклор в Халастелек започва благодарение на него, един от филиалите на Българското училище за роден език се намира там, в училището „Матяш Хуняди“.

На 20 август 2020г. Никола Кушев получи званието почетен гражданин като признание за дълголетния си труд.

PRO CULTURA MINORITATUM HUNGARIAE ДИЈАТ КАПОТТ КУСЕВ НИКОЛА

Ünnepélyes keretek között a Bolgár Művelődési Házban adták át a magyarországi nemzetiségek kultúrájájért folytatott tevékenységek szakmai elismerésére szolgáló rangos elismerést, a Pro Cultura Minoritatum Hungariae díjakat. Az elismerésben tizenhárom olyan, Magyarországon elismert nemzetiséghez tartozó, kiemelkedő tevékenységet végző személyiség, illetve szervezet részesült, aki vagy amely munkásságával hozzájárult a Kárpát-medence népeinek együttéléséhez.

A díjat Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes nevében Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára és Fürjes Zoltán egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkár adta át. Közösségünkben Kusev Nikola, a

Bolgár Országos Önkormányzat képviselője részesült az elismerésben.

Kusev Nikola 1945. december 18-án született a bulgáriai Polikraistében, ahonnan a magyarországi bolgár kertészek nagy része származik. 1948-ban, 3 éves korában került Magyarországra. A budapesti Bolgár Iskola elvégzése után szakmát tanult, és először egy gyárban helyezkedett el. 1974-től vállalkozó lett, zöldség-gyümölcs kereskedéssel foglalkozott egészen nyugdíjas koráig.

Kusev Nikola megalapítása óta tagja a Bolgár Országos Önkormányzatnak, és több mint 25 éve tagja a Magyarországi Bolgárok Egyesülete vezetőségének.

Kusev Nikola elnökletével 1994. decemberében Halásztelken alakult meg az ország első bolgár kisebbségi önkormányzata. Halásztelken 2004 júliusában Polikraiste községgel és 2004 októberében a Duna-parti Nikopol (Nikápoly) várossal testvértelepülési kapcsolatot létesített, amelyek ápolásában Kusev Nikola a mai napig nagy szerepet játszik.

Az ő kezdeményezésére állította a Halásztelki Bolgár Nemzetiségi Önkormányzat 2007. szeptember 29-én az Európában egyedülálló bolgárkerteket, amely a bolgár kertészek munkája előtt tiszteleg.

Fő szervezője a minden évben Halásztelken megrendezésre kerülő ünnepnek, Bulgária függetlensége napjának, amelyen mindig színvonalas műsorral és jó hangulatú ételkostolóval várják a helyi és távolabbról érkező bolgárokat és magyar barátait.

Kusev Nikolának köszönhetően kezdődött meg a bolgár nyelv és népismeret oktatása Halásztelken, aminek következményeképp ma a Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola egyik telephelye a halásztelki Hunyadi Mátyás Általános Iskola és Gimnáziumban van.

2020. augusztus 20-án Halásztelken Kusev Nikola több évtizedes munkája elismeréseként díszpolgári címet kapott.

„ЕДИН НЕРАЗДЕЛЕН КЛАС, С ОБЩИ ТРЕВОГИ И МЕЧТИ...“

Да се създаде общност в училище като нашето, където децата се виждат само веднъж седмично и през останалото време всеки е ангажиран със своите проблеми и задачи, е изключително трудно. Затова съм щастлива, че имах възможността през последните 6 години всяка седмица да се срещам с тези очарователни и любознателни млади хора. Да наблюдавам как израстват, как се превръщат в личности. В същото време те успяха да изградят приятелски връзки помежду си, да намерят общи интереси, да споделят ценности и идеи.

За всеки един от тях мога да кажа, че вече е изградил ярка индивидуалност, но в същото време е искрено загрижен за съучениците си в класа. Тази година всеки ще тръгне по своя собствен път. Надявам се това приятелство да е една опора в живота им и занапрег.

Гитта, Мартина, Лена, Пети, Бени и

ВАНЯ КОТОРОВА
ПРЕПОДАВАТЕЛ

Алтай – толкова различни и всеки един по свой собствен начин усмихнат, позитивен, общащ живота, амбициозен, отговорен и не на последно място – добър човек!

Ако има нещо, което наистина ценя и искам да отбележа, е желанието на всеки един от тях за развитие, стремежа им непрекъснато да се усъвършенстват и с всеки следващ ден да се превръщат в една по-добра версия на самите себе си! Да, уморително е, трудно е, понякога дори отчайващо, но с такива деца пред себе си човек започва да вярва, че светът може да бъде едно по-добро място.

Мили деца, разперете криле, мечтайте смело и събъдвайте мечтите си! Със сигурност ще се срещнете с трудности и препятствия, ще грешите и ще опитвате отново. Учете се от грешките си и продължавайте напред. Запазете завинаги този младежки плам и ентузиазъм, любопитството си към живота и обичта си към хората, които носи в сърцето си всеки един от вас! Благодаря ви за споделянето, благодаря ви, че имах възможността не само да ви уча, но и да уча от вас!

ПОЛЕТ КЪМ ВИСИНТЕ

Фани Форго е ученичка, за която несъмнено изучаването на български език е резултат на собствен избор и самостоятелно решение, а не на родителски натиск или на чувство на задължение спрямо проихода. Това прави заниманията ѝ в българското училище приоритет за нея, обект на специално отношение – винаги точна, подготвена, с написани домашни, с научени гуми, амбициозна и интелигентна: ученичка-мечта за всеки учител. Работейки с Фани, човек открива и преоткрива смисъла на вложените през годините усилия, вижда красотата на професията и тайно се радва на късмета си.

Фани участва в различни конкурси и печели много награди. Рисува хубаво и рецитира, а снимките ѝ се класират на първите позиции във фотоконкурсите на националностите в Унгария. В тях са вплетени не само интерес, уважение и обич към българската култура и традиции, но и много знание, наблюдателност, собствени прозрения.

Желанието ѝ е да стане пилот, а ние ѝ пожелаваме успешни полети към висините на мечтите си!

МАРИЯ СТОИЛОВА
ПРЕПОДАВАТЕЛ

БЕНДЕГУЗ АГАРДИ

Кой от семейството ти е българин?

– Майка ми е българка.

Къде си роден?

– Роден съм в Унгария.

Опиши с една дума какво е България за теб?

– Почивка.

Кое е любимото ти кътче в България?

Опиши го с три думи.

– Къщата на баба ми в Сливен. Топлина, обич, лято.

Любимо българско стихотворение?

– Химна на България.

Кой български празник харесваш най-много? Защо?

– Първи март заради мартеничките.

Имам хубави спомени от тях.

Любимо българско ястие?

– Сливенските млинки.

Какво избра за своя професия?

– Не съм решил още.

Какво означаваше за теб българското училище?

– Прекрасни спомени, приятелства и друг.

Какво ти беше най-трудно?

– Като малък да извържам три часа, след като вече съм бил на училище и тренировка.

Кажми нещо за себе си с три думи?

– Общителен, интелигентен, благодарен.

Обичаш ли да мечтаеш?

– Обичам, защото знам че няма да останат само мечти.

Кой е любимият ти сезон? Защо?

– Лятото, заради свободата.

Как се разтоварваш, релаксираш?

– Със спортване, с приятели, със семейството и с излизане.

Имаш ли си мото в живота?

– Харесват ми някои изказвания но не съм си мислил още за едно конкретно мото.

Три неща без които не можем?

– Семейство и приятели, спорт, момичета.

За какво се чувстваш благодарен?

– За връзката със семейството ми, за верните ми приятели, за всички мои качества, за шанса да живея.

Какво си пожелаваш за тази година?

– Да имам късмет и успех.

Какво те прави щастлив?

– Да правя неща, които са полезни за мен или за другите.

ГИТТА БАРТА

Кой от семейството ти е българин?

– Баба ми от майчина страна е българка.

Къде си родена?

– В Будапеща.

Опиши с една дума какво е България за теб?

– Не мога с една дума да я опиша.

Невъзможно.

Кое е любимото ти кътче в България?

Опиши го с три думи.

– Созопол. Море, живот, но все пак спокойствие.

Любимо българско стихотворение?

– „Спирка“ от Мария Донева

Кой български празник харесваш най-много? Защо?

– 24 май. Защото събира много хора на едно място на открито. Свири музи-

ка, има танци и песни и любимите ми ястия. Пак се срещаме с приятели, с които много отдавна не сме се виждали. Това е най-хубавото чувство на света.

Любимо българско ястие?

– Баница/шопска/кебаб/чепълнени/чушки 😊

Какво избра за своя професия?

– Най-вероятно интериорен дизайнер, но обожавам и да рисувам, също да снимам и да пиша, така че може би и с тези ще искам да работя някога. Какво означаваше за теб българското училище?

– Най-напред приятели и знание. Много спомени имам с невероятни хора, които не искам да забравя.

Какво ти беше най-трудно?

– Когато бях по-малка най-трудното ми беше да правя домашни. Но и сега понякога не ми се иска.

Кажми нещо за себе си с три думи?

– Креативна, отдадена, емоционално интелигентна.

Обичаш ли да мечтаеш?

– Да. Когато имам време, мечтая.

Кой е любимият ти сезон? Защо?

– Пролетта е най-любимият ми сезон, защото всичко мирише чудесно, обожавам цветовете и не е нито топло, нито е студено. Вали гъжг, който също много обичам. Между другото обичам и другите сезони, защото и те имат своите качества, които ги правят уникални.

Как се разтоварваш, релаксираш?

– Най-вече с четене или слушане на музика, също така ме релаксира правенето на нещо креативно. Например напоследък бродирам.

Обичаш ли да танцуваш?

– Преди няколко месеца почнах да танцув български народни танци и много ги харесвам. Освен това, така луго мога да танцувам, което според мен не може да се нарича танцуване.

Какво никога не би направил в живота си?

– Вягане на какъвто и да е маратон.

Имаш ли си мото в живота?

– Където има воля, има и начин.

Три неща без които не можем?

– Компания, една добра книга, обич.

За какво се чувстваш благодарна?

– Благодарна съм, че има хора които ме обичат, помагат ми и ме подкрепят, че не гладувам, имаме хубава

къща и мога да ходя на училище.

Какво си пожелаваш за тази година?

- Пожелавам си матурата ми да стане добре и да завърша работите, които започнах да правя. Да мога да направя каквото ми се прииска и естествено да съм жива и здрава.
 Какво те прави щастлива?
 - Когато прекарвам време с новите ми приятели и със семейството ми ме прави щастлива. Когато правя нещо, което правя за себе си, а не защото някой ми е казал, когато уча нещо ново, което ме интересува, аз съм щастлива.

ЛЕНА БАРТА

Кой от семейството ти е българин?
 - Баба ми.
 Къде си родена?
 - В Будапеща.
 Опиши с една дума какво е България за теб?
 - Родина.
 Кое е любимото ти кътче в България?
 Опиши го с три думи.
 - Пловдив: баба, слънце, лято.
 Любимо българско стихотворение?
 - Блага Димитрова - "Да бъдеш жена".
 Кой български празник харесваш най-много? Защо?
 - Коледа, винаги ядем български постни ястия, които заедно приготвяме, семейството е заедно и говорим на български.
 Любимо българско ястие?
 - Ако трябва да избирам - което не ми се иска - тогава може би баница.
 Какво избра за своя професия?
 - Дипломатка, или нещо свързано с езици, пътуване и хора.
 Какво означаваше за теб българското

училище?
 - Второто ми семейство, където винаги смях се чуваше и обич се чувстваше.
 Какво ти беше най-трудно?
 - Като малка да свикна, че всеки вторник вечер до късно да съм в българското училище.
 Кажй нещо за себе си с три думи?
 - Любопитна, усмихната и отворена.
 Обичаш ли да мечтаеш?
 - Кой не?
 Кой е любимият ти сезон? Защо?
 - Лятото, защото тогава няма училище, мога да пътувам и да отида в България.
 Как се разтоварваш, релаксираш?
 - Слушам музика, чета, излизам, пътувам.
 Обичаш ли да танцуваш?
 - Не.
 Какво никога не би направила в живота си?
 - Бънджи джъмпинг.
 Имаш ли си мото в живота?
 - Няма риск, няма история.
 Три неща, без които не можем?
 - Музика, вкусна храна, обич.
 За какво се чувстваш благодарна?
 - За какво ли не, но най-много за това, че живея.
 Какво си пожелаеш за тази година?
 - Да съм щастлива, да прекарвам много време с приятелите и семейството

си и да имам винаги нещо да правя.
 Какво те прави щастлива?
 - Малките неща в живота.

ПЕТИ КОСТАДИНОВ

Кой от семейството ти е българин?
 - Баща ми.
 Къде си роден?
 - В Бурнас.
 Опиши с една дума какво е България за теб?
 - Родина.
 Кое е любимото ти кътче в България?
 Опиши го с три думи.
 - Любимото ми място е Бурнас. Плува-

не, риби, море.
 Любимо българско стихотворение?
 - Любимото ми българско стихотворение е "Аз съм българче" от Иван Вазов. Познавам стихчето от много млада възраст и обичам да го пея.
 Кой български празник харесваш най-много? Защо?
 - Най-много ми харесва българският Великден, защото много обичам да се чукам с боядисани яйца и да печеля в играта.
 Любимо българско ястие?
 - Тиквената баница.
 Какво избра за своя професия?
 - Може би искам да стана преводачи, но още не съм сигурен за конкретна професия.
 Какво означаваше за теб българското училище?
 - Българското училище означава подгъждането на единия ми майчин език, много приятели и смях.
 Какво ти беше най-трудно?
 - Най-трудно ми беше да свикна, че имаме часове само един път на седмица и затова много трябва да напрегваме всеки път.
 Кажй нещо за себе си с три думи?
 - Много обичам езиците.
 Обичаш ли да мечтаеш?
 - Обичам често да мечтая, защото това ми дава мотивация във всекидневието.
 Кой е любимият ти сезон? Защо?
 - Лятото, защото е топло и е светло до късно.
 Как се разтоварваш, релаксираш?
 - Карам скейтборд. Много обичам да уча нови трикове и да се упражнявам.
 Обичаш ли да танцуваш?
 - Трябва да се науча първо, за да си имам мнение.
 Какво никога не би направила в живота си?
 - Никога не бих се возил на магаре.
 Имаш ли си мото в живота?
 - Сънят не печели пари.
 Три неща, без които не можем?
 - Сън, вода, храна.
 За какво се чувстваш благодарен?
 - Благодарен съм, че имам родители и приятели, които ме обичат.
 Какво си пожелаеш за тази година?
 - В момента съм много претоварен, но се надявам да постигна много успехи.
 Какво те прави щастлив?
 - Приятелите ми, семейството и скейтбордига, разбира се.

АЛТАЙ МЕХМЕД

Кой от семейството ти е българин?
 - И двамата ми родители
 Къде си роден?
 - Будапеща
 Опиши с една дума какво е България за теб?
 - Родина
 Кое е любимото ти кътче в България?
 Опиши го с три думи.
 - Русе. Античност, вечност, възрождение.
 Любимо българско стихотворение?
 - Ран Босилек "Родна Реч".
 Кой български празник харесваш най-много? Защо?
 - 24 май (Ден на славянската просвета и култура). Защото на този ден можем да кажем на нашите учители колко им е ценен трудът, който влагат в нас.
 Любимо българско ястие?
 - Мусака.
 Какво избра за своя професия?
 - Още не знам, но искам да уча право.
 Какво означаваше за теб българското училище?
 - Място, което ми помогна да си развия българското знание до една много висока степен и това е мястото, където намерих приятели за един цял живот. Понякога имаше трудни моменти, както с всички в живота, но сега, когато вече си взех изпитите и не посещавам редовно училището, липсват ми часовете, приятелите, учителите и смешките в час.
 Какво ти беше най-трудно?

- Една от най-трудните задачи, които трябваше да преодолеем, бяха матурите, които положих през изминалите 1-2 години. Понякога ми беше тежко след българското училище да се подготвям за грузия ден по унгарски.
 Кажй нещо за себе си с три думи?
 - Здрав, як, стабилен.
 Обичаш ли да мечтаеш?
 - Да защото повечето пъти мечтите ми след време стават реалност, стига да имам кураж и хъс да ги сбъдна.
 Кой е любимият ти сезон? Защо?
 - Есен, защото тогава съм роген и тогава още не трябва да се обличам с много тежки и топли грехи. Пък и харесвам как природата се готви за мрачната зима.
 Как се разтоварваш, релаксираш?
 - Повечето пъти спортувам или рисувам.
 Обичаш ли да танцуваш?
 - Не че не обичам, но не ми се налага много често. Последно танцувах на своя бал, но мисля, че ми стигна за един цял живот.
 Какво никога не би направила в живота си?
 - Да пробвам наркотици или погребни вещества.
 Три неща, без които не можеш?
 - Спорт, учение и една водоустойчива чанта.
 За какво се чувстваш благодарен?
 - Че имам семейство, което ме подкрепя във всичките ми начинания и имам родители, на които мога да разчитам каквото и да стане.
 Какво си пожелаеш за тази година?
 - Да взема всичките си изпити и да ме приемат в училището, където си представям следващите си 5-6 години.
 Какво те прави щастлив?
 - Това, че повечето хора ме ценят, защото виждат, че винаги се боря докрай и опитвам да съм честен

ФАНИ ФОРГО

Кой от семейството ти е българин?
 - Никой.
 Къде си родена?
 - В Будапеща.
 Опиши с една дума какво е България за теб?
 - Чудна страна!
 Кое е любимото ти кътче в България?
 Опиши го с три думи.
 - Морето, но още не съм го виждала.

Любимо българско стихотворение?
 - "Морето" от Петя Дубарова.
 Кой български празник харесваш най-много? Защо?
 - Великден, защото е различен.
 Любимо българско ястие?
 - Кебапчета с пържени картофи със сирене.
 Какво избра за своя професия?
 - Искам да стана пилот на самолет.
 Какво означаваше за теб българското училище?
 - Огромна и нова възможност.
 Какво ти беше най-трудно?
 - Някои гуми и граматиката.
 Кажй нещо за себе си с три думи?
 - Млада, умна, отворена за новости.
 Обичаш ли да мечтаеш?
 - Да, много.
 Кой е любимият ти сезон? Защо?
 - Лятото, защото времето е хубаво и няма училище.
 Как се разтоварваш, релаксираш?
 - Като прекарвам времето си със семейството и приятелите си.
 Обичаш ли да танцуваш?
 - О, да, обичам!
 Какво никога не би направила в живота си?
 - Още не съм мислила за това.
 Имаш ли си мото в живота?
 - Веднъж живеем.
 Три неща, без които не можеш?
 - Семейство, приятели, пари.
 За какво се чувстваш благодарна?
 - За всичко. Защо да не бъда благодарна?
 Какво си пожелаеш за тази година?
 - Успешна матура по английски, успешни изпити по математика и унгарски, много други успехи, много пътувания, любов и здраве.
 Какво те прави щастлива?
 - Семейството ми, приятелите ми и успехите.

ЧЕСТИТ ЮБИЛЕЙ, ГАБРИЕЛА ХАДЖИКОСТОВА!

През месец март се състоя фестивалът на театрите на националностите "Присъствие", който тази година бе прелюдия към най-голямото театрално събитие за 2023 г. в света – десетото издание на Театралната олимпиада. На този фестивал, който съществува вече от 30 години, Габриела Хаджикостова участва още от самото начало – най-напред като актриса в Немския театър в Сексарг, а след създаването на Малко театро и с български спектакли. В дните на фестивала в залите на Националния театър звучаха 13 езика, сред тях с особена сила се чуваше и българският.

Спектакълът „Зебра“ на Малко театро е жив близо 15 години в репертоара на театъра. Написан е от Яна Добрева специално за Габи и днес вече ми се струва, че в него има пророчески прозрения. Той ни превежда през годините и сякаш израства с житейската зрялост на актрисата. Естествените човешки страхове и поетите рискове, стремленията и разочарованията, колебанията и успехите – на мене поне – днес ми звучат по начин, различен начин от първия, технически съвършено изигран спектакъл. И понеже в театъра и въобще в изкуството е важен не само творецът, а и зрителят, контактът, който се осъществява, електричеството, което преминава през залата, алхимията на мига, ще си позволя да говоря от свое име.

Със своите експерименти, търсене на нови форми и модерен сценичен език, театралната формация Малко театро създава запомнящи се спектакли. Заг „Малкото“ стоят две големи личности – Габи и Ищван – които играят, режисират, създават костюми и декори, мултимедийни ефекти, погбират музиката, сами съставят, а често и сами пишат текстовете, с които работят, и освен това осигуряват цялото техническо изпълнение на спектакъла: това са те – от твореца до сценичния работник – X (неизвестно, голямо число)

в едно. Основните двигатели на театъра: актрисата Габриела Хаджикостова и режисьорът Ищван Ц. Нагу.

На сцената на Националния театър Габи изигра своята роля убедително, с много енергия. Превключваше за миг различните регистри – обезверен творец, детски спомен, зареден със силата на песента, резигнирана жена в търсене на себе си и спореща със всемира. Това задъхано темпо е присъщо и на живата Габи, тя е такава всеки ден.

Такава я видяхме и слушахме и в поредицата Театрални портрети, в която

разказа за себе си и за своя творчески път. Има много неща, които са ни дадени свише, които идват със семейството и възпитанието, но нищо не се постига без личното усилие и воля, без ежедневната и ежечасна работа за развитие на личността и таланта. Именно това непрестанно усилие вече шест десетилетия прави възможни спектакли като „Зебра“, в които е концентрирана цялата енергия, вътрешния свят и безпощадния към себе си стремеж да споделиш прозренията и гогадките си.

Как звучат глумите „след смъртта на родителите ни пада преградата между нас и вечността, дошъл е нашият ред...“ на 45, 50 и 60-годишна възраст? Когато и двамата родители са живи, когато едният си е отишъл и когато вече ги няма? Как изживяваме неуспеха на различни възрасти? Имаме ли енергия за поемане на рискове? Кога споменът и детството стават по-приметелни от днешния ген?

Разбира се, тук не става въпрос за смесване на героинята с актьора, а за смелите и вълненията, които събужда спектакълът у един човек. Вярвам, че има хора, които са го видели по различен начин. Коемо в ни най-марка степен не отменя моя поглед към него. Нито техния.

Честит юбилей, Габи!

Този път Юбилеят не е на Малко театро, а на един от основните виновници за съществуването му – Габриела Хаджикостова. Дали си даваме сметка какъв дар са хора като нея?

СВЕТЛА КЪОСЕВА

BOLDOG JUBILEUMOT, HADZIKOSZTOVA GABRIELLA!

Мárciusban tartották a Jelenlét Nemzetiségi Színházi Fesztivált, amely idén a 2023-as év legnagyobb színházi eseménye, a tizedik alkalommal megrendezésre kerülő Színházi Olimpia előjátéka volt. E fesztiválon, mely immár 30 esztendeje létezik, Hadzikosztova Gabriella már a kezdetektől részt vesz – előbb a szekszárdi Magyarországi Német Színház színésznőjeként, majd a Malko Teatro megalapítása után bolgár darabokkal is. A fesztivál napjaiban a Nemzeti Színház termeiben 13 nyelvet lehetett hallani, melyek közül különös erővel csendült ki a bolgár is.

A Malko Teatro Zebra című darabja immár közel 15 éve szerepel a társulat repertoárjában. Jana Dobрева külön Gabi részére írta, s ma már úgy érzem, próféta meglátások vannak benne. Átvezet minket az éveken, s mintha a színésznő életbeli érettségével együtt bontakozna ki. A természetes emberi félelmek és felvállalt kockázatok, a törekvések és csalódások, a bizonytalanságok és sikerek ma – legalábbis számomra – másképp hangzanak, mint az első, technikailag tökéletesen kivitelezett előadás alkalmával. S mivel a színházban és általában a művészetben nem csupán a művész a fontos, hanem a néző is, a közük létrejövő kapcsolat, a termet átjáró energia, a pillanat alkímiaja, engedjék meg, hogy a magam nevében beszéljek.

Kísérletezésével, új formák és egy modern színpadi nyelv keresésével a Malko Teatro színházi formáció emlékezetes produkiókat alkot. A Malko – „kicsi” – mögött két nagy formátumú személyiség, Gabi és István áll, akik játszanak, rendeznek, jelmezeket, díszleteket és multimédiás effekteket terveznek, zenét válogatnak, összeállítják, sőt gyakran maguk is írják a szövegeket, melyekkel dolgoznak, s mindemellett biztosítják az előadás teljes technikai kivitelezését is. Ezek ők – művésztől színpadi munkásig X (ismeretlen, magas

szám) az egyben. A színház két fő motorja: Hadzikosztova Gabriella színésznő és C. Nagy István rendező.

A Nemzeti Színház színpadán Gabi meggyőzően és energikusan játszotta el szerepét. Egy pillanat alatt kapcsolt át a különböző regiszterekbe – hitét veszített művész, a dal erejével áthatott gyerekkori emlék, rezignált, önmagát kereső, a világ-mindenséggel vitatkozó nő. E feszített tempó a valóságban is jellemző Gabira, ő minden nap ilyen.

Ilyennek láttuk és hallottuk a Színházi portrék sorozatban is, ahol önmagáról és művészi pályájáról beszélt. Sok minden van, amit felülről kapunk, ami a családtól és a neveltetésből jön, de semmit sem érhetünk el személyes erőfeszítés és akarat nélkül, anélkül, hogy minden nap és minden órában dolgoznánk személyiségünk és tehetségünk kibontakoztatásán. Épp ez az immár hat évtizedes folyamatos erőfeszítés teszi lehetővé az olyan produkiókat, mint a Zebra, melyben összpontosul a művész minden energiája, belső világa és önmagával szemben irgalmat nem ismerő törekvése, hogy megossa meglátásait és sejtéseit.

„Szüleink halála után ledől a válaszfal köztünk és az örökkévalóság között, immár rajtunk a sor...” Hogy hangzanak ezek a szavak 45, 50 és 60 évesen? Amikor még mindkét szülőnk életben van, amikor egyik már eltávozott, s amikor mindkettő? Hogyan éljük meg a kudarcot a különböző életkorokban? Van energiánk kockázatot vállalni? Mikor jön el a pont, amikor az emlékek és a gyerekkor nagyobb vonzóerővel bírnak, mint a jelen?

Itt természetesen nem arról van szó, hogy összemossnánk a hősnőt a színésznővel, hanem a gondolatokról és érzelmekről, melyeket az előadás egy emberben kelt. Biztos vagyok benne, hogy vannak, akik másképp látták. Ami a legkisebb mértékben sem érvényteleníti az én látásmódomat. Sem az övékét.

Boldog jubileumot, Gabi!

Ezúttal nem a Malko Teatro jubileumát ünnepeljük, hanem az egyik „alkotóét”, aki a színház létezéséért felel – Hadzikosztova Gabrielláé. Észre vesszük-e, hogy milyen ajándék az olyan ember, mint ő?

KJOSZEVA SZVETLA

„У ДОМА“ Е ТАМ, КЪ- ДЕТО СЕ ЧУВСТВАШ СЕБЕ СИ – ИНТЕРВЮ С ТОМАШ БУДАИ

Роген в Буганеца, гордеещ се с българското в себе си, което за него означава не само произход, а и богатство, което спасява всеки миг. Завършил в България „История“ и втора специалност „Международни отношения“. Гражданин на света и част от нашата общност. С Томаш Будаи разговаряхме за родина, семейство, култура и съзнание за мисия.

Български Вестни Къде е твоето „у дома“?

Томаш Будаи При семейството ми. Като дете твоите родители и най-близки създават твоя дом, уют и светуосещане. После ти градиш този храм. „У дома“ е там, където се чувстваш себе си, а бидейки себе си създаваш вътрешна хармония, която сияе и върху другите. А какво по-хубаво да огриваш с благословия собствените си

деца да откриеш в техните светнали очи своя собствен дом.

БВ Къде си роден? Къде се чувстваш добре?

ТВ Роген съм в Буганеца, близо до площада на Розите и гара Келети, може би не случайно, защото все ме тегли сърцето на Изток. Израснал съм в Зууго, който редом с Халастелек може би е другата българска столица в Унгария. Край потока на раците се редели българските бахчи, на мястото на днешната къпаня Паскал е имало български оранжерии използващи хубавата термална вода на ручей, а на мястото на училището където учат сега децата ми (Zuglói Munkácsy Mihály Általános Iskola) е била също собственост на български градинари. Чувствам се добре сред шепота на планината, до ропота на реката, в тишината на храма. В Унгария живея, в България виея.

БВ От къде, кого идва българското в теб?
ТВ Майка ми е българка, родом от с. Сталево, общ. Димитровград, обл. Хасково. „Българското в мен“ е не само произход, то се превърна до голяма степен и в modus vivendi, най-малкото във светуосещане. Едно богатство, което ме спасява всеки миг.

БВ Къде са корените ти?

ТВ Корените са от брега на река Хебър и река Истър. Едната се влива в Черно, другата в Бяло море. Харалд Харман я нарича „Дунавска цивилизация“, една от първите, ако не и първата в света, оставаща загадка и неразкрита докрай сътворила първата протописменост. Тези трако-скитски корени са дълбоки със здрави и жизнени жили.

БВ Какво и къде си завършил?

ТВ Завършил СУ „Св. Климент Охридски“, специалност „История“ и втора специалност „Международни отношения“. Миналата година защитих докторска дисертация по история в Института за исторически изследвания (ИИСТИ) при БАН на тема „Балканската политика на Австро-Унгария 1897–1906 г.“ От януари тази година съм научен сътрудник в ИИСТИ при БАН.

БВ Изпитваш ли удоволствие от това, което правиш?

ТВ Разбира се, всеки един ден е дар от Бога. Каквото и да правиш трябва да го чиниш с желание и то ще те възнагради със заслужени дарове. Работил съм и работя и сега в сферата на българо-унгарските търговски взаимоотношения. В периода 2015–2019 г. бях

търговски аташе на Унгария в посолството в София. По време на дипломатическата си мисия и като историк имах честта да подкажа идеята за ген на Българо-унгарското приятелство да бъде предложен 19 октомври, ден когато честваме паметта на Св. Йоан Рилски Чудотворец.

БВ Преследваш ли мечтите си?

ТВ Да, човек с годините благодарение и на житейския си опит като че ли все по-осъзнато разпознава съществени неща в живота и все по-уверен преследва мечтите си. Една от тях за мен е да се проведат спасителни и проучвателни разкопки на Малкия Хасар в родното село на майка ми, с. Сталево, Хасковско. Силно желая до юбилейната година през 2030 г. разкопките да бъдат факт и издигането на стария параклис „Св. 40 мъченици“ да се осъществи. Подготвям второ издание на книгата си „Кога се дигне Свети Четирисет мъченици ке се дигне и България“ – Църквата Св. 40 мъченици на Малкия Хасар при с. Сталево – ключ към величието на България.“

БВ Какво те привлича в България? Имаш ли любимо място?

ТВ В България има някаква магия, дълбоко духовно познание, което те грабва и не те пуска цял живот. България е благословена с толкова прекрасни места. Да усетиш септемврийското слънце в двора на някоя стара къща в Созопол, да вкусиш глътка вяра от аления лозов нектар на Мелник, да се преклониш пред Рилския Пустинник в светилището на България или да се загубиш сред вечните калдъръми на Стария Пловдив те правят част от една цяла вечност. В село Ковачевица се включих от пръв поглед. Попадам в същинско безвреме сред тези чудодейни места. Всяко едно от тях носи в себе си черение и спасение.

БВ Обичаш ли да пътуваш? Можеш ли да кажеш за себе си, че си космополит?

ТВ „Човекът е човек тогава, когато е на път!“ е казал някога Пеньо Пенев. Да пътуваш непрекъснато е начин на живот. Най-голямото и най-възвущото пътуване е да откриеш себе си. Този ПЪТ не познава граници и помага в себенамирането. Това е словото, пис-

мено и устно. Мисля, че българската цивилизация е космополитна и велика именно благодарение на писмената си, на своето книжовно богатство, благословено от Бога.

БВ Какво искаш да предадеш на децата си, което е важно за теб?

БВ На децата си искам да предам моята чиста бащина благословия. Да бъдат себе си и да преследват мечтите си, запазвайки наследеното богатство на предците си. Да познават добре миналото на дедите си и народите си, за да вървят смело и право напред падейки свято светлина и доброто в себе си предавайки го на следващите поколения.

БВ Кои са най-ярките спомени от детството ти?

ТВ Спомням си волните български лета. Усещане за простор, свобода и земя. Спомням си трудолюбието на поколението на баба ми и дядо ми, прегърбени над плодородния български чернозем. Спомням си нашето българско училище в Буганеца, купеше от живот. Детско веселие от българчета, деца на градинари, деца от смесен брак, деца на командировани в Унгария българи, унгарски деца въобще един пътър свят и остров на българското образование в Централна Европа.

БВ Какво те прави щастлив?

ТВ Щастлив ме прави искрената човешка усмивка, дори тя да е безмълвна. Радват ме, веселите невинни детски очи. Истината и справедливостта правят човека свободен и волен, а любовта те кара да се чувстваш жив. Животворна сила, велика тайна на Твореца.

БВ Обичаш ли провокации на живота?

БВ Самият живот е едно истинско приключение, което те провокира и изкушава непрекъснато по много начини. Това те кара да направиш една или повече стъпки напред, да ускориш темпото за постигането на целите си. Паралелно с това аз вярвам и в хармоничното духовно усъвършенстване и развитие дадено ни от Бог, а то разбира се никак не е лишено от изпитания.

БВ Кое е било най-трудното нещо за теб до сега?

ТВ Трудностите трябва да се преодоляват. Човек с течение на времето оценява по различен начин изпитанията в живота си. Едно мисли като дете, друго чувства като младеж и по трети начин усеща нещата като зрял човек. Някои трудности се оказват всъщност важен житейски опит, които каляват човека и му помагат в бъдеще. Важното е не да не падаш никога, а да ставаш винаги когато паднеш. Звучи семпло, а понякога лесното се получава най-трудно.

БВ Какво е било най-тежкото предизвикателство?

ТВ Най-голямото предизвикателство е да съчетаваш светостта на духа с гръха на света. Понякога то е непреодолимо предизвикателство, но истински си заслужава. Пътят е самият живот. Човек трябва да е благодарен за дара на благото си, то често е ключ към мира – както вътрешния така и външния.

БВ Кои са любимата ти българска книга, филм, песен, вино, актьор, актриса, художник?

ТВ „Железния светилник“ и въобще тетралогията на Димитър Талев оставиха в мен трайно усещане за живата тъкан на българските нрави и обичаи преплетени с вечния порив за правда и свобода. „Ех морето“ на Тони Димитрова е вечна струна в сърцето ми, тя ми навява мисли за морските лета от моите ранни години. От класическото българско кино свеждам глава пред грацията на българския голям екран Невена Коканова, а от по-новите поколения харесвам моя набора със завладяващ чар и дар слово Филип Аврамов. От молерите харесвам художника Иван Ангелов и по-специално малко известната му картина „Молитва преди жътва“, но високо ценя и майсторството на българските иконописци.

БВ Кои са първите пет думи, които изплуват в съзнанието ти, когато мислиш или те питат за България?

ТВ Слово, майка, Тракия, любов, (по)знание, духовност и бъдеще. Написах седем за щастие.

AZ „OTTHON” OTT VAN, AHOL ÖNMAGUNK LEHETÜNK – INTERJÚ BUDAI TAMÁSSAL

Budapesten született, büszke a benne élő bolgárra, mely számára nem csupán származást jelent, hanem gazdagságot, mely minden pillanatban megment. Bulgáriában végzett történelem - nemzetközi kapcsolatok szakon. Világpolgár és közösségünk tagja. Budai Tamással beszélgettünk hazáról, családról, kultúráról és kültetésstudatról.

Bolgár Hírek Hol vagy „otthon”?
Budai Tamás Ahol a családom van. Gyerekkorunkban a szüleink és legközelebbi szeretteink jelentik számunkra az otthont, meghittséget és világérzékelést. Később magunk építjük ki ezt a szentélyt. Az „otthon” ott van, ahol önmagunk lehetünk, s ennek lévén belső harmóniában élhetünk, mely a többiekre is átragyog. És mi lehet szebb annál, mint amikor az ember áldással ragyogja be a saját gyermekeit, és csillogó szemükben felfedezi a saját otthonát?

BH Hol születtél? Hol érzed jól magad?
BT Budapesten születtem, a Rózsák tere és a Keleti Pályaudvar közelében, talán nem véletlenül, mert folyton Keletre húz a szívem. Zuglóban nőttem fel, mely Halásztelek mellett talán a magyarországi bolgárság másik fővárosa. A Rákospatak mellett sorakoztak a bolgár zöldségekeretek, a mai Paskál Gyógy- és Strandfürdő helyén bolgár üvegházak voltak, melyek a forrás jó meleg vizét használták, a Zuglói Munkácsy Mihály Általános Iskola helye pedig, ahová most a gyerekeim járnak, szintén bolgár kertészek tulajdona volt. A hegyek suttogása, a folyó zúgása, a templom csendje közepette érzem jól magam. Magyarországon élek, Bulgáriában virulok.

BH Honnan, kitől ered a „bolgár” benned?
BT Édesanyám bolgár, Sztalevo faluban született, a dimitrovgrádi járásban, Haszkovo megyében. „A bolgár bennem” nem csupán származás, hanem jelentős mértékben modus vivendivé, vagy legalábbis

világérzékeléssé is vált. Gazdagság, mely minden percben megmenti az embert.

BH Hol vannak a gyökereid?
BT Gyökereim a Hebar és az Iszta folyók partjára nyúlnak vissza. Az egyik a Fekete-, a másik az Égei-tengerbe ömlik. Harald Haarmann ezt „Dunai Civilizációnak” nevezi, mely a legelső egyike, ha nem a legelső volt a világon. Máig rejtély maradt, nincs teljesen feltárva. E civilizáció hozta létre az első proto-írásbeliséget. E trák-szkíta gyökerek igen mélyek, erősek és szívósak.

BH Milyen végzettséged van és hol tanultál?
BT A Szófiai Ohridi Szent Kelemen egyetemen végeztem történelem-nemzetközi kapcsolatok szakon. Tavalay védtem meg történettudományi doktori disszertációt a Bolgár Tudományos Akadémia Történeti Kutatások Intézetében (IIST) „Ausztia-Magyarország Balkán-politikája 1897 és 1906 között” címmel. Idén januártól a Bolgár Tudományos Akadémia Történeti Kutatások Intézetének tudományos munkatársa vagyok.

elő „Mikor a Negyven Szent Vértanú temploma felépül, Bulgária is felemelkedik” – A Negyven Szent Vértanú temploma a Malak Haszaron Sztalevo falu mellett – Bulgária nagyságának kulcsa című könyvem második kiadását.

BH Mi vonz leginkább Bulgáriában? Van kedvenc helyed?
BT Bulgáriában van valami varázs, valami mély lelki tudás, amely megragadja az embert, és élete végéig nem ereszti. Bulgária nagyon sok csodálatos hellyel van megáldva. Aki egy régi szozopoli ház udvarán érzi a szeptemberi napsütést, egy korty hitet kóstol Melnik szőleinek bíborszín nektárjából, fejet hajt a rilai remeték előtt Bulgária szentélyében, vagy éppen elvész Plovdiv óvárosának örök utcakövei között, az egy egész örökkévalóság részévé válik. Kovacsevica faluba első pillantásra beleszerettem. E csodátévő helyeken valódi időtlenségbe csöppünk. Mindegyik közülük gyógyító erőt és megváltást hordoz magában.

BH Szeretsz utazni? Elmondhatod magadról, hogy kozmopolita vagy?
BT „Az ember akkor ember, ha úton van!”, mondta valaha Penjo Penev. A folytonos utazás életforma. A legnagyobb és legizgalmasabb utazás önmagunk felfedezése. Ez az ÚT nem ismer határokat, és segít megtalálni önmagunkat. Ez az ige, írásban és szóban. Úgy vélem, a bolgár civilizáció éppen írásbeliségének, Istentől megáldott irodalmi gazdagságának köszönhetően nagy és kozmopolita.

BH Mit szeretnél átadni a gyermekeidnek, ami fontos neked?
BT Gyermekeimnek tiszta apai áldásomat szeretném átadni. Hogy önmaguk legyenek és kövessék az álmaikat,

megőrizve az elődeiktől örökölt gazdagságot. Hogy jól ismerjék őseik és nemzeteik múltját, s hogy bátran és egyenesen haladjanak előre, féltve őrizve magukban a fényt és a jót, átadva azt a következő nemzedékeknek.

BH Mik a legélményesebb emlékeid a gyermekkorodból?
BT Emlékszem a szabad bolgár nyarakra. A tér, a szabadság és a föld érzetere. Emlékszem a termékeny bolgár fekete-föld fölött görnyedező nagyanyám és nagyapám nemzedékének szorgalmára. Emlékszem a mi bolgár iskolánkra Budapesten, pezsgett benne az élet. Gyerekszívaj töltötte be – bolgár gyerekek, kertészgyerekek, vegyes házasságból született gyerekek, Magyarországon kiküldetésben lévő bolgárok gyerekei, magyar gyerekek – egyáltalán, egy színes világ és a bolgár oktatás szigete Közép-Európában.

BH Mi tesz boldoggá?
BT Az őszinte emberi mosoly tesz boldoggá, még ha szótlan is. Megörvendeztetnek a vidám, ártatlan gyerekszemek. Az igazság és az igazságosság szabaddá és függetlenné teszik az embert, a szerelemtől pedig érzi, hogy él. Életadó erő, a Teremtő nagy titka.

BH Szereted az élet kihívásait?
BT Maga az élet is egy igazi kaland, mely folyamatosan a legkülönbözőbb kihívások és kísértések elé állít. Ez arra ösztönöz, hogy egy vagy több lépést tegyünk előre, fokozzuk a tempót a céljaink elérése

felé. Ezzel párhuzamosan én hiszek a harmonikus lelki tökéletesedésben és fejlődésben, melyet Istentől kapunk, s ez természetesen a legkevésbé sem mentes a próbatételektől.

BH Mi volt eddig a legnehezebb számodra?
A nehézségek azért vannak, hogy legyőzzük őket. Az ember az idő múlásával másként értékeli az életben átélt megpróbáltatásokat. Mást gondol gyerekként, mást érez fiatalon, és megint másként érzékeli a dolgokat érett emberként. Egyes nehézségek fontos élettapasztalatnak bizonyulnak, mely megacélozza az embert, és segítségére van a jövőben. A fontos az, hogy sohase essünk el, s ha mégis elesnénk, álljunk fel. Egyszerűen hangzik, de néha az egyszerű dolgokat a legnehezebb elérni.

BH Mi volt a legnagyobb kihívás számodra?
BT A legnagyobb kihívás a lélek szentiségét összeegyeztetni a világ szellemével. Ez néha leküzdhetetlen kihívást jelent, de igazán megéri. Az út maga az élet. Az embernek hálásnak kell lennie azért, amit kapott, gyakran ez a béke kulcsa – úgy a belső, mint a külső békéé.

BH Mi, illetve ki a kedvenc bolgár könyved, filmed, dalod, borod, színészed, színésznőd, festőd?
BT A Szultána és Dimitar Talev egész tetralógiája az igazság és szabadság iránti örök törekvéssel összefonódó bolgár erkölcsök és szokások élő szövetének tartós érzetét keltette bennem. Toni Dimitrova „Ejj, a tenger”-e örök húr a szívemben, gyermekeim tengeri nyarait juttatja eszembe. A bolgár mozikklasszikusok közül a bolgár filmvásznon gráciája, Nevena Kokanova előtt hajtók fejet, az újabb nemzedékekből pedig a velem egyidős, magával ragadó bájjal és ékesszólással megáldott Filip Avramov tetszik. A festők közül Ivan Angelovot kedvelem, különösen kevéssé ismert Ima aratás előtt című képét, de nagyra értékelem a bolgár ikonfestők művészetét is.

BH Mi az első öt szó, ami eszedbe jut, ha Bulgáriára gondolsz vagy Bulgáriáról kérdeznék?
BT Ige, anya, Trákia, szerelem, tudás, lelkeség és jövő. Hetet írtam a szerencsémért.

СЪВЪРШЕНСТВОТО РЯДКО МОЖЕ ДА СЕ ОПИШЕ С ДУМИ

Спектакълът „Коприна“ на Пловдивския драматичен театър по-жъна огромен успех на сцената на Театър „Чуки Гергей“ в Капошвар.

Представлението гостува на 15 май в рамките на Десетата световна театрална олимпиада. Въз основа на много строга селекция са погбрани спектакли на 400 театъра от 58 страни с 7500 участници. Ще гостуват спектакли на знакови режисьори в световния театър – Еугений Барба, Кристоф Марталер, Силвиу Пуркарете, Робърт Уилсън, Хайнер Гьобелс, Кристиан Луна, Тиаго Родригес, Алесандро Сера. Спектаклите се играят в рамките на една година на повече сцени в страната и не са съсредоточени само в Будапеща.

Театърът в Капошвар е строен през 1911 година и е една от най-емблематични сецесионни сгради в Унгария.

И може би „Коприна“ – едно безумно красиво и ефирно представление, трябваше да бъде изиграно точно на тази сцена, в тази сграда. Пред публика с традиции, защото театърът в Капошвар години наред беше водещ театър в Унгария. Театър – история, за чиито постановки се стичаха зрители от цялата страна.

Така, както сега българската публика пътува до Пловдив, за да гледа стойностен театър.

От години в театрална зала в Унгария не съм чувала по-нестихващ и по-съречен аплауз. И не е гостувало по-красиво представление. Естетско, фино, тъжно и все пак не съвсем. Представлението под режисурата на Диана Добрева, която е сред водещите и емблематични съвременни български режисьори.

Актьорите, играещи с неимоверна прецизност, опънати като една обща струна, музицираха в играта си. Красотата, излъчвана от интерпретацията на текста, пластичния говор и брилянтната дикция (която напоследък болезнено отсъстват

от българската сцена), красотата и съвършенството на движенията на актьорите, музиката и звуковата картина, визуалните решения, сценографията, костюмите, ритъмът на представлението, цялата му енергия, естетиката на театралния език разказват по неимоверно красив начин прекрасната приказка за магията и тъгата на любовта.

Драматургията на Александър Секулов, сценографията на Мира Каланова, музиката на Петя Диманова, костюмите на Марина Райчинова, виоодизайнът на Петко Танчев, звукова среда на Явор Карагитлиева отведоха зрителя в груги измерения.

Спектакъл – велика красота, поезия, съновидение, магия! Светът на Диана Добрева! Тя за пореден път доказва, че владее до съвършенство езика на човешката гуша.

С блеснали очи гледах как унгарската публика прегръща с аплауза си българските ми колеги. Нестихващ аплауз!

Поздравявам и директора на театъра – колегата си Кръстю Кръстев, с когото сме имали много общи

проекти, за успеха на трупата му, за визията му за изкуството и високохудожествения стил на театъра, който ръководи.

„Коприна“ – галещо копринен, магичен спектакъл, за който трудно се намират глуми. Защото съвършенството рядко може да се опише с глуми.

ГАБИ ХАДЖИКОСТОВА

A TÖKÉLETESSÉG RITKÁN ÍRHTÓ LE SZAVAKKAL

A Plovdivi Drámai Színház Selyem című produkciója nagy sikert aratott a kaposvári Csiky Gergely Színház színpadán.

Az előadás május 15-én, a 10. Színházi Olimpia keretében vendégeskedett hazánkban. Az eseményre rendkívül szigorú kritériumok alapján 58 ország 400 színházának produkciója került kiválasztásra 7500 résztvevővel. A színházi világ olyan jeles rendezőinek produkcióit láthatjuk, mint Eugenio Barba, Christoph Marthaler, Silviu Purcărete, Robert Wilson, Heiner Goebbels, Krystian Lupa, Tiago Rodrigues és Alessandro Serra.

A darabokat két hónapon át játsszák az ország több színházában, nem csupán Budapesten.

A kaposvári színház 1911-ben épült, és Magyarország egyik legemblemati-

kusabb szecessziós épülete. Talán jó is, hogy a Selyem, ez az örülten szép és éteri produkció éppen ezen a színpadon, ebben az épületben vendégeskedett. Hagymányokkal bíró közönség előtt, mert a kaposvári színház évekig Magyarország vezető színháza volt. Színháztörténelem, melynek előadásaira az egész országból sereglettek össze a nézők.

Ugyanúgy, ahogy most a bolgár közönség Plovdivba utazik, hogy értékes színjátást láthasson.

Évek óta nem hallottam magyar színházteremben szünni nem akaróbb és őszintébb tapsvihart. És nem láttam szebb vendéglőadást sem. Esztétikus volt, finom és szomorú, de mégsem egészen az. A rendezés Diana Dobрева munkája, aki egyike a vezető és meghatározó kortárs bolgár rendezőknek.

A hihetetlen precizitással játszó, egy közös hűrként feszülő színészek zeneiséggel töltötték meg alakításukat. A szöveg interpretációjából áradó szépség, a plasztikus beszéd és a briliáns dikció (melyek az utóbbi időben fájdalmasan hiányoznak a bolgár színpadról), a színészek mozdulatainak szépsége és tökélye, a zene és hangkép, a vizuális megoldások, a scenográfia, a jelmezek, az előadás ritmusa, egész energiája, a színházi nyelv esztétikája döbbenetesen gyönyörűen meséli el a szerelem varázsának és szomorúságának csodás történetét.

Alekszandar Szekulov dramaturgiája, Mira Kalanova scenográfiája, Petya Dimanova zenéje, Marina Rajcsinova jelmezei, Petko Tancsev videódizájnya, Javor Karagitliev hangközege más dimenziókba kalauzolták a közönséget. Produkció, melyet páratlan szépség, költészet, látomászerűség és varázslat jellemez! Diana Dobрева világa! A rendező újfent bizonyítja, hogy tökéletesen ért az emberi lélek nyelvén.

Könnyeiktől csillogó szemmel néztem, ahogy a magyar közönség tapsviharral borítja el bolgár kollégáimat. Szünni nem akaró tapsviharral!

Szeretnék gratulálni a színház igazgatójának, Krasztju Krasztev kollégámnak is, akivel sok közös projektünk volt, társulata sikeréhez, művészi látásmódjához és az általa vezetett színház magas művészi színvonalához.

A Selyem simogatóan selyemszerű, mágikus produkció, melyre nehéz szavakat találni. A tökéletesség ugyanis ritkán írható le szavakkal.

HADZSIKOSZTOVA GABI

НАШИ УЧЕНИЦИ УЧАСТВАТ В ИНИЦИАТИВА ЗА ПРЕВОД

Ученици от 10., 11. и 12. клас на Българското училище за роден език – Гитта Барта, Лена Барта, Мартина Куруц, Алтай Абдурахимов Мехмед, Петър Костадинов, Бендегуз Агарди, Никола Мусев, Майа Хуперт-Антонов, Даниел Не-гялков, Марко Негялков, Фани Фор-го и Ангелика Лупа – взеха участие в

инициативата на АБУЧ за превод на детската книжка „Левски в детските очи“, с автор Иван Стоянов, на различни езици. Нашите ученици преведоха книжката на унгарски. Редактор на преводите е Елена Батинкова-Ковач.

През 2023 г. се навършват 150 години от гибелта на Апостола на свободата Васил Левски – демократ, революционер, създател на Вътрешната революционна организация. Юбилейната годишнина е възможност да се припомним и разкрие личността на Апостола, революционната му дейност, значението на неговите идеи и дълбоката им

актуалност в нашето съвремие, като се стимулира българското общество за творческо и иновативно осмисляне на делото на Васил Левски, на неговите сподвижници и последователи.

Преводите на книжката ще бъдат публикувани в електронен вариант. Предвижда се да се издадат и на книжен носител в лимитиран тираж, както и да бъдат изложени в музея „Васил Левски“ в гр. Карлово.

ВАНЯ КОТОРОВА

GYEREKKÖNYV MAGYARUL DIÁKJAINK FORDÍTÁSÁBAN

A Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola 10., 11. és 12. osztályos tanulói, Barta Gitta, Barta Léna, Kurucz Martina, Mehmed Altay Abdurahimov, Kosztadinov Péter, Agárdi Bendegúz, Muszev Nikola, Hupert-Antonov Maja, Nedjalkov Dániel, Nedjalkov Marko, Forgó Fanni és Lupa Angelika bekapcsolódtak a Határon Túli Bolgár Iskolák Szövetsége (ABUCs) kezdeményezésébe, melynek keretében Ivan Sztojanov „Levszki gyerekszemmel” című gyerekkönyve került lefordításra különböző nyelvekre. Diákjaink magyarra fordították a kötetet. A fordításokat Batinkova-Kovács Elena lektorálta.

2023-ban múlt száz éve, hogy meghalt Vaszil Levszki, a Szabadság Apostola – demokrata, forradalmár, a Belső Forradalmi Szervezet létrehozója. A jubileumi év alkalmat ad, hogy felidézzük és felfedezzük az Apostol személyiségét, forradalmi tevékenységét, eszméi jelentőségét és napjainkban való mélységes aktualitását, a bolgár társadalmat Vaszil Levszki, valamint harcostársai és követői munkásságának alkotó és innovatív értelmezésére ösztönözve.

A kiadvány fordítása elektronikus változatban kerül kiadásra. Terveink között szerepel könyvformátumú megjelenítése is limitált példányszámban, valamint kiállítása a karlovói Vaszil Levszki Múzeumban.

KOTOROVA VANJA

"НЕ ОБЯСНЯВАЙ ЧУДЕСАТА – ЧУДОДЕЙСТВАЙ"

На 29 март в Културния и младежки център "Хирьош агора" в град Кечкемет се проведе рецитаторски конкурс по стихове и преводи на големия унгарски поет Ласло Нагу.

Изискването към творбите беше да бъдат свързани с България. Конкурсът бе организиран от Българското самоуправление в Кечкемет и почетния консул на България в града г-р Йордан Бочков, под патронажа на кмета на Кечкемет Клаудия Патаки и на българския посланик в Унгария Христо Полендаков. В събитието участваха ученици от 7. до 12. клас. Българското училище за роден език също се включи в конкурса с трима ученици: Моника Христова, Язмин Таларом и Алекс Рагу-Попов. Моника откри събитието със стихотворението "Кой любовта ще пренесе" в превод на Кирил Кагийски. Язмин и Алекс рецитираха български народни песни, преведени от Ласло Нагу. Благодарим на нашите ученици за прекрасното представяне и им желаем много творчески успехи!

ВЕСЕЛИНА БАРКИ
ДИРЕКТОР

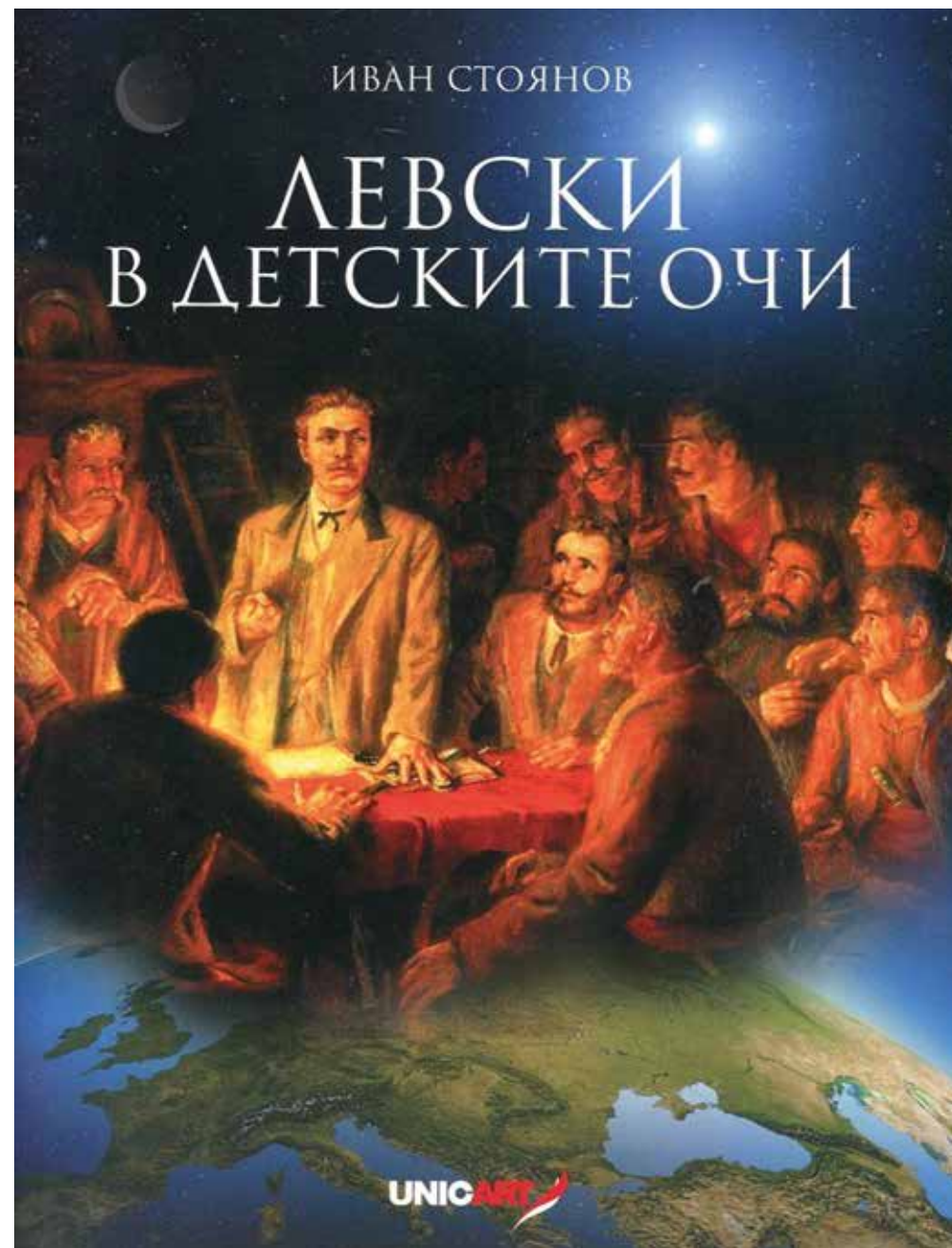
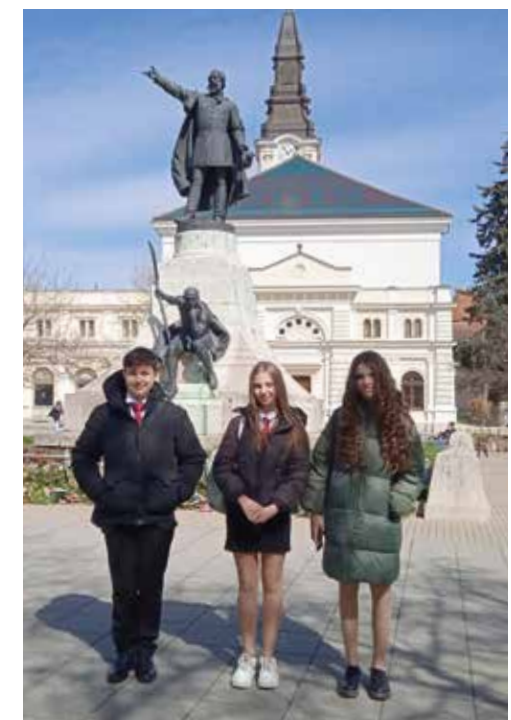
„MŰVELD A CSODÁT, NE MAGYARÁZD!"

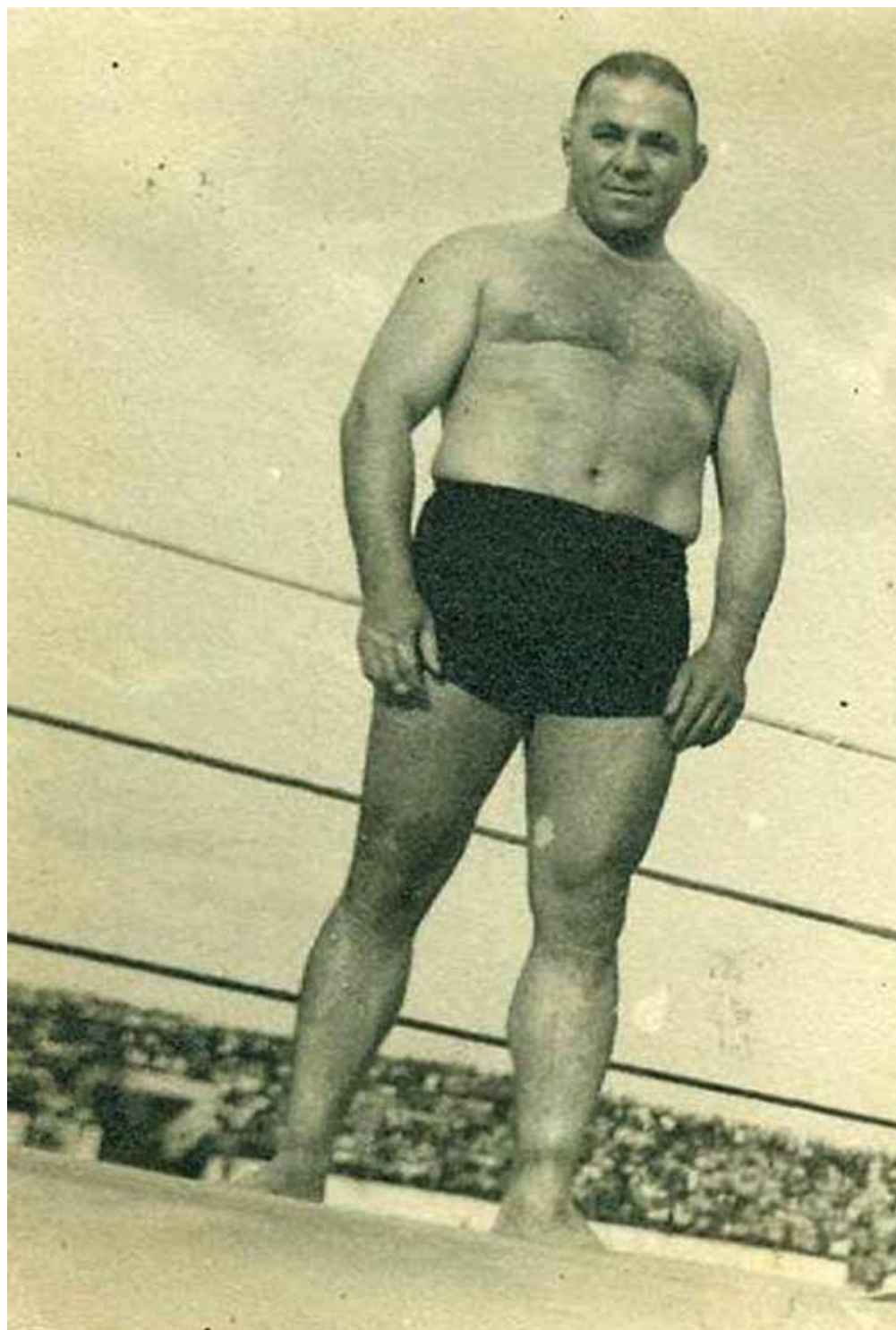
Március 29-én a kecskeméti Hírös Agóra Kulturális és Ifjúsági Központban szavalóversenyt tartottak a nagy magyar költő, Nagy László verseiből és fordításából.

Az előadott műveknek Bulgáriához kellett kapcsolódniuk. A versenyt a Kecskeméti Bolgár Önkormányzat és dr. Bocskov Jordan tiszteletbeli bolgár konzul szervezte Kecskemét polgármestere, Pataki Klaudia és Bulgária magyarországi nagykövete, Hriszto Polendakov védnöksége alatt.

A rendezvényen 7–12. osztályos tanulók vettek részt. A Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskolát három diák képviselte: Hrisztova Mónika, Tallárom Jázmin és Rádi-Popov Alex. Mónika nyitotta meg az eseményt a Ki viszi át a szerelmet c. vers bolgár fordításával. Jázmin és Alex bolgár népdalok magyar fordítását adták elő. Köszönjük diákjainknak a nagyszerű szereplést, és további sok művészi sikert kívánunk nekik!

BARKI VESZELINA
IGAZGATÓ

„ЧУВСТВАМ СЕ СИЛЕН, ЗАЩОТО СЪМ БЪЛГАРИН“

Малко известен факт е, че световно прочутият българския борец Дан Колов като дете е градинарствал в Унгария. След 4 години тежък тругтой не се завръща със своята тайфа в България, а от спестените си пари заминава за Америка.

Дончо Колов Денев е роден на 26 декември 1892 г. в село Сенник, близо до град Севлиево. Той е едва на 7 години, когато изгубва баща си и за да се прехранва става пастир на волове. Едва 13 годишен Дончо с група земляци напуска страната и заминава на гурбет в Унгария в тогавашното градче Кишпеш, което днес е квартал на Будапеща.

„Заминах заедно с моя брат за Будапеща през 1905 година. Тогава бях на 13 години. Там останах няколко години и се занимавах с градинарство. Понякога се

борех там, но борбата я бях почнал още на село като дете. Посещавах борбите, които се провеждаха в Будапеща, гледах ги с трепет и мечтаех и аз да стана борец“ – разказва по-късно Дончо пред журналисти.

От Унгария през 1909 г. се Дончо заминава в Америка, където работи като хамалин, строител в железниците, миньор. Участва в борби, организирани между работниците и на 26 годишна възраст през 1917 г. става професионален борец. Скоро а медиите дават на Колов прякори „Кинг Конг“, „Царят на кеча“ и „Балканският лъв“. Характерна за борбата му е хватката „Самолет“: вдигайки съперниците си за краката, ги завърта над главата си и ги хвърля на ринга. Междувременно Дончо Колов по името Дан Колов става огромна звезда и получава предложения за смяна на българското гражданство с американско, но отклонява ги с думите: „Чувствам се силен, защото съм българин.“

Тогавашният световен шампион, американецът Джим Лонгос през 1925 година нанася една от малкото загуби в кариерата на българина. След тази победа до края на кариерата си шампионът се крие и така избягва да се изправи отново срещу българина. Дан Колов през 1936 г. печели титлата Европейски шампион и „двумантен пояс, но въпреки, че на своите световни турнири е непобедим, неговата най-голяма мечта и формално да стане световен шампион, не се осъществява.

След 30 години в престои в чужбина Дан Колов се завръща в България през 1935 г. От 1938 г. здравословното му състояние постепенно се влошава, през 1940 г. умира от туберкулоза в родното си село.

Дан Колов е един от най-големите гарители в историята на българския спорт. През цялата си кариера раздава пари на бедни, болни и студенти. Прави голямо дарение от 500 000 лева за закупуването на самолет за българските пощи и за построяването на военното летище в Горна Оряховица.

ЙОРДАН ТЮТЮНКОВ

„ЕРЪСНЕК ЕРЪЗЕМ МАГАМ, МЕРТ БОЛГЪР ВЪГЪОК“

Кевѣссѣ ислерт тѣнѣ, хогѣ а вѣлѣгхѣрѣу болгър бѣркѣзѣу, Дан Колов гѣнереккѣорѣбан Магѣарѣсѣзѣагон кертѣсѣзкѣдетт. Нѣгѣ ѣв кемѣнѣн мункасапатѣвал Болгѣриѣба, ханѣм а мѣгтѣкарѣитѣт пѣнѣзѣбѣл Амѣриѣба утѣзѣт.

Doncso Kolev Denev 1892. december 26-án született Szennik faluban, Szevlievo város közelében. Alig 7 éves volt, amikor elvesztette édesapját, és megélhetéséért ökörpásztorokodott. A mindössze 13 éves Doncso csapatnyi földijével elhagyta hazáját, és vándorkertésznek ment Magyarországra, az akkori Kiszpestre, amely ma Budapest egyik külső kerülete.

„Bátyámmal együtt 1905-ben Budapestre mentem 13 éves koromban. Több évig voltam ott és ott kertészkedtem. Néha birkóztam is ott, de a birkózást már gyerekkoromban kezdtem el falumban. Budapesten látogattam a birkózóversenyeket, megrendültem néztem őket, és arról álmodoztam, hogy egy nap magam is birkózó leszek.” – mondta Doncso később újságíróknak.

1909-ben Doncso Magyarországról Amerikába utazott, ahol hordárként, vasútépítőként és bányászként dolgozott. Részt vett a munkások között szerve-

zett birkózóversenyeken, majd 26 évesen, 1917-ben, hivatásos birkózó lett. Hamarosan a média olyan becenevekkel illette Kolovot, mint „King Kong”, „a kecs királya” és „a balkáni oroszlán”. Birkózására jellemző volt a „repülő” fogás, amely során az ellenfeleit a lábaiknál fogva megragadta, a feje fölött megpörgette őket és a ringbe dobta őket. Időközben Doncso Kolev Dan Kolov néven népszerű sztárrá vált, és ajánlatokat kapott, hogy bolgár állampolgárságát amerikai cserélje, amit ő a következő szavakkal utasított el: „Azért érzem erősnek magam, mert bolgár vagyok.”

Jim Londos amerikai világbajnok karrierje során csupán néhány vereséget szenvedett el, az egyiket Dan Kolovtól 1925-ben. E győzelem után a bajnok egészen pályafutása végéig bujkált, és menekülve kerülete, hogy ne kelljen újra szembenéznie a bolgárral. Dan Kolov 1936-ban Európa-bajnoki címet és gyémántövet szerzett, és annak ellenére, hogy világbajnok legyőzhetetlen volt, legnagyobb álma – hogy formálisan is megszerezze a világbajnoki címet – nem teljesült.

Dan Kolov 30 év külföldi tartózkodás után 1935-ben látogatott először haza Bulgáriába. 1938-tól egészségi állapota fokozatosan romlott, 1940-ben szülőfalujában halt meg tuberkulózisban.

Dan Kolov a bolgár sport történetének egyik legnagyobb adományozója. Pályafutása során folyamatosan pénzt adományozott szegényeknek, betegeknek és diákoknak. A legnagyobb, 500 000 levás adományát a bolgár postának adta repülőgépvásárlására, továbbá részt vett a Gorna Orjahovica-i katonai repülőtér építésének finanszírozásában.

JORDAN TŪTŪNKOV

ИЗПОЛЪЗВАНА ЛИТЕРАТУРА

- › Историята на Дан Колов: Българският лъв, който отказа да се прогее – Биографиу (mma.bg)
- › Дан Колов – Балканският лъв | Българска история (bulgarianhistory.org)
- › Нено Николов: Дан Колов-вечната легенда

КОНКУРС ЗА УЧАСТИЕ В ХУДОЖЕСТВЕНА ИЗЛОЖБА НА НАЦИОНАЛНОСТИТЕ

Групова изложба на съвременни творци пог наслов „Изкуство на националностите в Унгария“ ще се състои в галерията на културно средище „Сепхалом“ от 7 декември 2023 г. до 26 януари 2024 г. На нея ще бъдат представени произведения на професионални съвременни художници и приложници, които живеят в Унгария и са от една от 13-те признати националности. Изложбата се организира от сдружение „Български културен форум“ по случай 30-годишнината от приемането на Закона за малцинствата през 1993 г. Каним художниците да вземат участие!

Условия за участие в изложбата:

- › **Със свои творби** могат да участват само професионални художници и приложници, живеещи в Унгария и принадлежащи към една от 13-те унгарски националности (българи, гърци, хървати, поляци, немци, арменци, роми, румънци, русини, сърби, словаци, словенци и украинци).
- › **Творби за участие** се подават в категориите живопис, уникална графика, скулптура, текстил и керамика, без ограничение в тематиката. Няма ограничения за материали и техника.
- › **Всеки художник** може да кандидатства с максимум 3 творби.
- › **Размерът** на готовото произведение не бива да надвишава 200 см на височина и 150 см на ширина, при триизмерни произведения да не е повече от 100 см на височина и 60 x 60 см на ширина.
- › **С изпращането на заявката** Кандидатите автоматично приемат условията на конкурса и дават съгласие организаторите да използват и публикуват изпратените творби и снимки в печатни или дигитални издания безвъзмездно, както и да събират и управляват техните лични данни.

- › **Заявката за участие** в конкурса се изпраща по електронен път на имейл адрес bolgarforum@mail.com в посочения срок. Кандидатите получават потвърждение, че заявката им е получена. За кандидатстването в конкурса и участието в изложбата не се събират такси.
- › **Имейлът със заявката** трябва да съдържа:
- › **Информация за творбата:** заглавие • размер • материал и техника • година на създаване • име на фотографа, снимал творбата.
- › **Информация за художника:** име • месторождение и година на раждане • националност • адрес • телефонен номер • имейл адрес • уебсайт (ако има) • образование, институция, специалност и година на завършване • членство в художествени организации • най-важните 10 изложби и награди.
- › **2 снимки на творбата** в прикачен файл: една на цялото произведение и една на детайл от него. В името на файловете е необходимо да се посочи заглавието на творбата. Желателно е снимката да е с неутрален фон и с качество подходящо за печат. Минимален размер на снимката: 15 x 30 см, резолюция: 300 DPI, формат: JPG.
- › **1 портретна снимка на художника** в прикачен файл: максимален размер 10 см x 10 см, резолюция 300 DPI, формат JPG. Името на файла да съдържа името на кандидата.
- › **Краен срок** за подаване на заявката за участие: 15 юни 2023 г.
- › **Електронен адрес** за подаването на творбите: bolgarforum@mail.com
- › **Творбите за изложбата** ще бъдат избрани въз основа на снимките от професионално жури, чието решение не подлежи на обжалване. Кандидатстващите творци ще бъдат уведомяти за решението на журито и за датата и мястото на представяне на избраните творби.
- › **Място на изложбата:** Széphárom Községi Tér, 1053 Budapest, Szép utca 1/B.
- › **Организатор:** Български културен форум - <http://www.bolgarforum.hu/images/palyazat.jpg>

Magyarországon először kerül sor olyan kortárs kiállítás megrendezésére, amelyen a 13 magyarországi nemzetiséghez tartozó és Magyarországon élő professzionális kortárs képző- és iparművészek együtt vehetnek részt. A tárlat az 1993-ban elfogadott kisebbségi törvény 30. évfordulója jegyében valósul meg. Várjuk az alkotók jelentkezését a Nemzetiségi Művészet Magyarországon c. kiállításra!

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS NEMZETISÉGI MŰVÉSZETI KI- ÁLLÍTÁSON VALÓ RÉSZVÉTELRE

A Széphárom Községi Tér galériájában 2023. december 7. és 2024. január 26. között megrendezésre kerül a Nemzetiségi művészet Magyarországon című kortárs csoportos kiállítás a 13 magyarországi nemzetiséghez tartozó és Magyarországon élő professzionális kortárs képző- és iparművészek alkotásainak bemutatásával. A tárlat az 1993-ban elfogadott kisebbségi törvény 30. évfordulója jegyében valósul meg a Bolgár Kulturális Fórum Egyesület szervezésében. Várjuk a művészek jelentkezését!

Pályázati feltételek:

- › **A pályázaton kizárólag** Magyarországon élő és a 13 magyarországi nemzetiséghez (bolgár, görög, horvát, lengyel, német, örmény, roma, román, ruszin, szerb, szlovák, szlovén és ukrán) tartozó professzionális kortárs képző- és iparművészek vehetnek részt saját alkotásaikkal.
- › **Az alkotások beadhatók** festészet, egyedi grafika, szobrászat, textil, kerámia kategóriákban, témabeli kötöttség nélkül. Anyag és technikai korlátozás nincs.
- › **Minden művész** legfeljebb 3 alkotással pályázhat.
- › **A kész mű** legfeljebb 200 cm magas és 150 cm széles, háromdimenziós munkák esetén legfeljebb 100 cm magas és 60x60 cm széles lehet.
- › **A pályázók jelentkezésük** beküldésével

automatikusan elfogadják a pályázat feltételeit, valamint beleegyeznek, hogy a szervezők díjtalanul felhasználhassák, nyomtatott vagy digitális felületeken publikálhassák a beadott pályaműveiket és fotóikat, valamint hozzájárulnak a személyes adataik gyűjtéséhez és annak kezeléséhez.

- › **A pályázatra a jelentkezés** e-mailben történik, amelyet a bolgarforum@mail.com e-mail címre kell beküldeni a megadott határidőig. A jelentkezés beérkezése után minden pályázó visszaigazolást kap. A pályázati jelentkezés és a kiállításon való részvétel ingyenes.
- › **A pályázatra küldött e-mailnek** kötelezően tartalmaznia kell:
- › **A mű adatai:** cím • méret • anyag és technika • készítés éve • a fotós neve.
- › **A művész adatai:** név • születési hely és év • nemzetiség megnevezése • lakcím • telefonszám • e-mail cím • honlap (amennyiben van) • iskolai végzettség, intézmény, szakirány és évszám • művészeti szervezeti tagság • a legfontosabb 10 kiállítás és díjak.
- › **2 db műtárgyfotó** az alkotásról mellékletben: egy felvétel a teljes alkotásról és egy részlet. A fotófájl nevében az alkotás címét jelezni szükséges. A fotót semleges háttérrel, nyomdai kiadásra alkalmas minőségben kérjük. A fotók legkisebb mérete 15 x 30 cm, felbontása 300 DPI, JPG formátumban.
- › **1 db portréfotó** a művésztől mellékletben: maximum 10 cm x 10 cm méretben, 300 DPI felbontásban, JPG formátumban. A fotófájl nevének tartalmaznia kell a pályázó nevét.
- › **A jelentkezés beküldési határideje:** 2023. június 15.
- › **E-mail cím:** bolgarforum@mail.com
- › **A kiállításra beküldött műveket** a fotók alapján szakmai zsűri válogatja, amelynek döntése nem fellebbezhető meg. A pályázó művészek értesítést kapnak a zsűri döntéséről és a kiválasztott alkotások leadásának időpontjáról és helyszínéről.
- › **Kiállítás helyszíne:** Széphárom Községi Tér, 1053 Budapest, Szép utca 1/B.
- › **Szervező:** Bolgár Kulturális Fórum - <http://www.bolgarforum.hu/images/palyazat.jpg>

Издание на **БЪЛГАРСКОТО РЕПУБЛИКАНСКО САМОУПРАВЛЕНИЕ**
РЕДАКЦИЯ
 Виолет Доци (главен редактор),
 Кирил Наг, Йордан Тютюнков
 – 1097 Буганеца, ул. Фехер Холо 6., +36 (1) 216 4210

ОТГОВОРЕН ИЗДАТЕЛ г-р Данчо Мусев

Издава се с подкрепата на Канцеларията на министър-председателя, Столичното българско самоуправление и на Българските самоуправни в II, VIII, XIII райони на Буганеца, и в Дунакеси, Дунахараста, Дебрецен, Печ, Сеег и Сиегсентмиклош.

A BOLGÁR ORSZÁGOS ÖNKORMÁNYZAT kiadványa
SZERKESZTŐBIZOTTSÁG
 Dóczy Violetta (főszerkesztő), Nagy Kiril, Tütütkov Jordan
 – 1097 Budapest, Fehér Holló utca 6., +36 (1) 216 4210

FELELŐS KIADÓ dr. Muszev Dancso

Megjelenik a Miniszterelnökség, a Fővárosi Bolgár Önkormányzat és a II., a VIII., a XIII. kerületi, a Dunakeszi, a Dunaharaszti, a Debreceni, a Pécsi, a Szegedi, a Szigetszentmiklósi Bolgár Önkormányzat támogatásával.

ISSN 14163098

NYOMDAI KIVITELEZÉSÉRT FELELŐS
 FesztNet Kft.

DESIGN ÉS NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS
 Ruszev Dimitar

A kulturális rendezvényeink és táboraink támogatója:

Изследователски институт на българите в Унгария
Bolgár Kutatóintézet
 1097 Бр., Фехер Holló utca 6. · tel.: +36 (1) 216-4210

Унгаро-Българска Стопанска Камара
Magyar-Bolgár Gazdasági Kamara
 1092 Бр., Ráday u. 33/a. · +36(30)655-9589
 www.hbcc.eu

Ресторант Царевец
Carevec Étterem
 1097 Бр., Фехер Holló utca 6.
 tel.: +36 (30) 249-8824

ПРОЛЕТНО ХУДОЖЕСТВЕНО АТЕЛИЕ

На 13 май Българският културен форум организира пролетно художествено ателие, което се провежда в Българския културен дом. В него участваха двадесет и шест души от различни възрасти от българската общност, които имаха възможност да рисуват пейзаж с акрилни бои върху платно. Участниците създадоха различни креативни вариации по зададената тема. Камо цяло рисуването и мануалното творчество е релаксиращ процес, придружен с усещане за успех и радостни преживявания, което почувстваха всички присъстващи, а работата в група дава възможност за общуване и допринос за сплочеността на общността. Благодарим за подкрепата на Българските самоуправни от VI, XI, IX райони.

БЪЛГАРСКИ КУЛТУРЕН ФОРУМ

TAVASZI FESTŐMŰVÉSZETI WORKSHOP

Május 13-án a Bolgár Kulturális Fórum tavaszi művészeti műtermet és workshopot szervezett, melyre a Bolgár Művelődési Házban került sor. A bolgár közösségből huszonhat különböző életkorú személy vett részt rajta, akiknek lehetőségük volt vászonra tájképet festeni akrilfestékekkel. A résztvevők különböző kreatív variációkat készítettek az adott témára. A festés és a kézi kreatív alkotás egy pihentető és örömteli folyamatot és sikerélményt hozott létre, amelyet az alkotók is átéreztek, a csoportban végzett közös munka pedig lehetőséget adott a kommunikációra és hozzájárult a közösség összetartásához. Köszönjük a VI., XI. és a IX. kerületi Bolgár Önkormányzatoknak a támogatást.

BOLGÁR KULTURÁLIS FÓRUM

Дружество на българите в Унгария
Magyarországi Bolgárok Egyesülete
 1097 Бр., Vágóhíd u. 62. · tel.: +36 (1) 216-6560
<http://www.bolgaregyesulet.hu/>

Българско републиканско самоуправление
Bolgár Országos Önkormányzat
 1097 Бр., Фехер Holló utca 6. · tel.: +36 (1) 216-4210

Столично българско самоуправление
Fővárosi Bolgár Önkormányzat
 1097 Бр., Фехер Holló utca 6. · tel.: +36 (1) 216-4210

Български културен институт
Bolgár Kulturális Intézet
 1061 Бр., Andrásy út 14. · tel.: +36 (1) 269-4246

Посолство на Република България в Унгария
Bolgár Köztársaság Nagykövetsége
 1062 Бр., Andrásy út 115.
 tel.: +36 (1) 322-0836, +36 (1) 322-0824

Активен блоггера
Bolgár Nemzetiségi Szószóló
 1358 Бр., Széchenyi rkp. 19 · tel.: +36 (1) 441-5435

Българска православна църква
C8. св. Кирил и Методиј
Szent Cirill és Szent Metód Bolgár Ortodox Templom
 1097 Бр., Vágóhíd u. 15. · tel.: +36 (30) 496-4997

Архимандрит Атанасиј
Atanaszj archimandrita
 tel.: +36 (20) 291-5825

Българско училище за роден език
Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola
 1097 Бр., Фехер Holló utca 6. · tel.: +36 (20) 326-6755

Българска гвезична малцинствена гермска градина
Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvoda
 1097 Бр., Vágóhíd utca 35-37. · tel.: +36 (20) 250-7339

Български културен, документационен и информационен център
Bolgár Kulturális, Dokumentációs és Információs Központ
 1097 Бр., Фехер Holló utca 6. · tel.: +36 (1) 216-4210

